

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie z protestu W.O.

z udziałem Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora
Generalnego

o stwierdzenie unieważnienia wyborów do Sejmu i Senatu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 27 czerwca 2025 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

Adam Redzik Aleksander Stępkowski Paweł Wojciechowski

[K.O.]

UZASADNIENIE

Pismem nadanym 13 czerwca 2025 r. w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 16 czerwca 2025 r. W.O. (dalej: „skarżący”) wniósł „wniosek o stwierdzenie nieważności wyborów”.

Skarżący stwierdził, że: „Ze względu na popełnienie przestępstwa przeciwko wyborom, polegającego na złamaniu ciszy wyborczej poprzez powszechną

publikację sondaży wyborczych przeprowadzonych w dniu głosowania przed jego zakończeniem, wnoszę o uznanie wyborów za nieważne. W szeregu okręgów wyborczych nie zakończono głosowań w dn. 15 października 2023 r. do godziny 21:00, kiedy to zarówno w telewizji publicznej jak i innych telewizjach oraz na licznych portalach internetowych zostały opublikowane wstępne wyniki głosowania na podstawie sondaży przeprowadzonych w dniu głosowania pośród osób wychodzących z lokali wyborczych (tzw. „*exit-poll*”). Skala zjawiska była masowa, zaś w wielu okręgach wyborczych o rozdziale mandatów decydowały grupy poniżej 100 głosów. Wskutek tego nie można obecnie z całą pewnością orzec, że to przestępstwo przeciwko wyborom nie miało wpływu na wynik wyborczy, ze względu na brak możliwości uzasadnienia tej tezy. Dlatego też wnoszę o unieważnienie wyborów do Sejmu i Senatu na terenie całego kraju”.

W ocenie Prokuratora Generalnego protest powinien być pozostawiony bez dalszego biegu jako niespełniający wymogów ustawowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

Jak wynika z art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. z 2025 r., poz. 365; dalej: „k.wyb.”) protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej może być wniesiony z powodu:

1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów;

2) naruszenia przepisów Kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Zgodnie z art. 321 § 1 k.wyb. protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 14 dni od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą, przy czym nadanie w tym terminie protestu w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, jest równoznaczne z wniesieniem go do

Sądu Najwyższego. Ze wskazanego uregulowania wynika, że protest może być skutecznie wniesiony wyłącznie w określonym terminie i niedopuszczalne jest jego przywrócenie. Tymczasem zarzuty, jakie podniesiono w niniejszym proteście dotyczyły jedynie wyborów parlamentarnych zorganizowanych w 2023 r. Termin na wniesienie protestu przeciwko wynikom tych wyborów upłynął jeszcze w roku 2023.

Z uwagi na wskazane okoliczności, na mocy art. 322 § 1 k.wyb. w zw. z art. 321 § 3 k.wyb. Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Adam Redzik Aleksander Stępkowski Paweł Wojciechowski

[K.O.]

[r.g.]